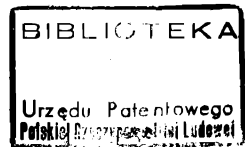

23 października 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

A61L 15/03

Nr 2213.

Kl. 30 h 9.

Ludwig Ptack
(Wiedeń, Austria).

Plaster przeciw katarowi.

Zgłoszono 5 stycznia 1925 r.
Udzielono 10 czerwca 1925 r.

Jak wiadomo katar jest wywołany przez zapalenie błon śluzowych nosa oraz błon śluzowych, biegnących przez kość sitową, jako też i położonych w jamie czołowej.

Dotychczas środki zastosowywane celem wyleczenia kataru wprowadzało się w regule do nozdrzy, a miały one albo działanie podrażniające na te części błon śluzowych nosa, na które środek bezpośrednio oddziaływał, albo powodowały ich wysychanie. W wielu wypadkach katar przetrzucał się następnie na części schorzących błon śluzowych, nie będące pod działaniem tych znanych środków i w ten sposób jeszcze pomnażał dolegliwości.

W przeciwieństwie do tego następuje według niniejszego wynalazku działanie leczące z wewnątrz przez masę rozłożoną

na plastrze przez działanie i resorbcję, a istoty niniejszego wynalazku należy dopatrywać się już w samym zastosowaniu plastra, na który rozciera się masę działającą leczniczo, a który jest tak sporządzony, że przykrywa wszystkie chorobą dotknięte błony śluzowe. W ten sposób uzyskuje się szybkie, jednostajne leczenie błon śluzowych, zaognionych przez katar, przyczem lecznicze działanie masy na plastrze się znajdującej jest podtrzymywane przez plaster, niedopuszczający ciepła.

Na rysunku uwidocznioma jest przykładowa forma wykonania przedmiotu wynalazku w użyciu.

Plaster może być dowolnego kształtu, a w danym wypadku ma zasadniczy kształt podwójnej litery T. Górny skrawek 1 posiada stosownie do przeznaczenia taką wiel-

kość, aby o ile możności zakrywał czoło, podczas gdy mostek 2 ma w zupełności zakrywać kość nosową, zaś dolny skrawek nozdrza. Jest wskazane, aby plaster był sporządzony jako przylepiec i w tym celu utrzymuje on pokład, który ma być sterylizowany, a który ma umożliwiać łatwe usunięcie plastra. Ponadto nie powinien pokład ten posiadać właściwości dla zdrowia szkodliwych, a może, stosownie do przeznaczenia, być zmieszany ze środkami działającymi kosmetycznie.

Przy użyciu przylepia się plaster w znany sposób, przyczem należy zważyć, aby błony śluzowe dotknięte chorobą były w zupełności zakryte.

Działanie plastra jest — jak to wykazały doświadczenia — szybkie, a pacjent, cierpiący na bardzo silny nawet katar, odczuwa już po najkrótszym czasie znaczną ulgę, w szczególności męczące dolegliwości kataru zatykającego szybko znikają. W regule następuje zupełne wyleczenie kataru przy zastosowaniu niniejszego plastra najdalej w jednym lub dwóch dniach. Ale również dotknięci katarami jamy czołowej doznają przez zastosowanie niniejszego plastra przeciwkataralnego w ciągu kilku dni znacznego polepszenia, a dolegliwości szybko łagodnieją.

Skutecznymi częściami składowymi masy, którą się rozkłada na plastrze, są spermazet, kamfora, łój, albo odpowiednia oliwa, a wkońcu żywica lub rozczyń gumy.

Jeden z dokładnych przykładów wykonywania masy służącej do posmarowania plastra jest następujący: 80 części wagi plastrów mydła, 5 takichże części spermazetu, 5 części białego wosku, 5 części kalafonji, 5 części terpentynowej żywicy, 3 części kamfory, 5 części tlenku cynkowego, 1 część oleju eukaliptusowego i $\frac{1}{2}$ części oleju zimnoziołu (*Gaultheria*) miesza się dokładnie tak długo, aż cała masa uzyska wygląd zupełnie jednolity i zupełnie jednolitą właściwość. Ta masa do sma-

rowania działa na schorzałe przy katarze błony śluzowe szybko i pewnie, a to działanie lecznicze jest podtrzymywane przez stworzone za pośrednictwem plastra odcięcie ciepła. Plaster ten nakłada się najlepiej tylko na noc.

Oczywiście może plaster składać się z dwóch odrębnych części, a mianowicie ze skrawka 1 na czoło, i ze skrawka 3 na nozdrza.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Postępowanie do sporządzenia plastra przeciw katarowi, znamienne tem, że na dotknięte przy katarze chorobą błony śluzowe nakłada się jako pokład na plaster leczniczo działającą masę.

2. Sposób wykonania postępowania według zastrzeżenia 1, znamienno tem, że służąca jako pokład na plaster masa składa się ze spermazetu, kamfory, łaju lub oliwy, żywicy lub rozczyń gumy.

3. Sposób wykonania postępowania według zastrzeżenia 1 i 2, znamienno tem, że masa do nakładania na plaster składa się z 80 części wagi plastrów mydła, 5 takichże części spermazetu, 5 części białego wosku, 5 części kalafonji, 5 części terpentynowej żywicy, 3 części kamfory, 5 części tlenku cynkowego, 1 część oleju eukaliptusowego i $\frac{1}{2}$ części oleju zimnoziołu (*Gaultheria*), które tak długo dokładnie się ze sobą miesza, aż cała masa otrzyma jednolity wygląd, i jednolitą konsystencję.

4. Sposób wykonania postępowania według zastrzeżenia 1, znamienno tem, że masa do nakładania na plaster składa się ze spalonego plastra ołowiu z dodatkiem oliwy, np. oliwy z oliwek i że do tej masy wciera się kamforę.

5. Sposób wykonania postępowania według zastrzeżeń 1—4, znamienno tem, że tylko krawędź plastra jest wykonana jako przylepiec, podczas gdy pozostałą część plastra stanowi masa lecząca.

6. Sposób wykonania postępowania według zastrzeżeń 1—5, znamienny tem, że masa na plastrze zmieszana jest ze środkami działającymi kosmetycznie.

7. Plaster przeciw katarowi według zastrzeżeń 1—6, znamienny takim kształtem, że zakrywa on zupełnie i hermetycznie te części twarzy, w których mają się

dzibę dotknięte przy katarze chorobą błony śluzowe, aby przez powstałe w ten sposób odcięcie ciepła podnieść działanie pokładu masy na plastrze.

L u d w i g P t a c k.

Zastępca: Maksymiljan Goldwasser,
adwokat.

